

nostros nec possint aliter dare uel dari facere alicui dictorum creditorum sub pena restituendi nostro communi totum id quod aliter dedissent uel dari fecissent et medietatem plus pro pena que diuidatur in tres partes, una sit aduocatorum nostri communis Veneciarum quibus hoc committatur, alia accusatoris si fuerit per quem ueritas habeatur et tertia sit nostris communis. Et si non fuerit accusator due partes ueniant in commune. Et ad similem penam incurrant camerarij deinde qui darent aliter quam ut dictum est et aduocatores communis Crete procedant contra dictos camerarios contrafacientes habentes partem quam haberent aduocatores communis Veneciarum procedentes contra ducham et consiliarios nostros.

41

Περὶ διαμετακομίσεως ἐν Κρήτῃ καὶ μεταφορᾶς εἰς Βενετίαν τῆς γράνα (βαφῆς). 1384, Ἰουλίου 14.

F^o 145^r

Millesimo trecentesimo LXXXIII, die XIII Julij.

Capta. Quod subueniatur mercatoribus nostris conuersantibus in partibus Crete quod eorum granas et alias res quas presentauerint a die primo Septembris usque diem VIII mensis Octubris proximi duche et consiliarijs Crete qui ipsas granas poni faciant sub suis clauibus et sigillo in bonis magazenis secundum usum possint facere conduci Venecias cum nauigijs disarmatis recedendo inde per totum mensem Octubris predictum soluendo nabula solita galearum que ueniant in nostrum commune uerum; debeant huiusmodi grane et res soluendo nabula suprascripta ut superius dictum est esse absolute a v pro centenario que soluuntur ad tabulam. Et debeant predictae grane et res quando applicuerint Venetias poni sub bulla extraordinariorum et capitaneorum postarum secundum ordines pridie captos super hoc.

42

F^o 157to Περὶ τῶν τεσσάρων πολιτῶν ἐκ Τενέδου, εὐρισκομένων ἐν Χάνδακι καὶ δυστυχούντων ἐλήφθησαν αἱ ἐξῆς ἀποφάσεις: Οἱ δύο πρεσβύτεροι (ἱερεῖς), ἐκ Τενέδου, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μεταβῶσιν ὅπου θελήσωσι πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο λαϊκοὺς ὀνομαζομένους Ἰωάννην Παύλου, καὶ Θεόδωρον Ἀμάραντον, τοῦ μὲν πρῶτου τὰ κτήματα ἐν Τενέδῳ ἐξετιμήθησαν ἀντὶ ὑπερπύρων 1000 περίπου, ὅστις ἀποδεχόμενος τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν του ζητεῖ καὶ τὰ ὑποσχεθέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου δουκάτα 30 ἐτησίως, ὅπως συντηρηθῇ, ὡς περιλαμβάνεται εἰς τὸ προνόμιον τὸ δοθὲν ἄλλοτε διὰ τὰ ἐν Τενέδῳ συμβάντα, δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤθελον νὰ ἐκπατρισθῶσιν εἰς Βενετικὰς χώρας· τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κτήματα δὲν ἐξετιμήθησαν. Ὁ Ἀμάραντος καὶ ὁ Παύλου ὑπῆρξαν πάντοτε πιστοὶ καὶ καλῆς φήμης. Ἐνεκα τούτου γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις τῆς παροχῆς συντάξεως 30 δουκάτων ἐτησίως. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κτήματα τοῦ Ἀμαράντου δὲν ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Τενέδου, πρὸς ἱκανοποίησίν του νὰ ἐκτιμηθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων Κρήτης, ζητουμένων πληροφοριῶν καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ ὡς οἱ ἄλλοι εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀφορμὴν ἀγωγῆς. 1384, Αὐγούστου 30.

